

Πνευματικός άνθρωπος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πνευματικός άνθρωπος είναι αυτός που έχει πρώτα απ'όλα τη συναίσθηση ότι είναι χριστιανός και ζει τη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας. Είναι αυτός που διακρίνεται όχι από τις αρετές του, αλλά από το αίσθημα πνευματικής άνεσης που ασυναίσθητα δημιουργεί στον άλλον. Αναπαύει τον πλησίον δίχως να του δημιουργεί πανικό ότι ανά πάσα ώρα και στιγμή θα κριθεί γι'αυτά που λέει και πράττει. Προσπαθεί να τον δικαιολογήσει και να του δείξει "οδόν σωτηρίας". Για τις πτώσεις και για τα φοβερότερα πάθη της παγκόσμιας καθημερινότητας δεν βγάζει τον εαυτό του, με ελαφριά τη συνείδηση, απ'έξω, αλλά εφαρμόζει αυτό που οι Πατέρες της Εκκλησίας μάς διδάσκουν: ότι για τα λάθη των άλλων φταίμε κι εμείς. Έχουμε ευθύνη.

Στο σημείο αυτό έγκειται η επίπονη έξοδος. Έξοδος από την πνευματική εσωστρέφεια σημαίνει πρωτίστως και κυρίως αποδοχή του πλησίον. Κατά συνέπεια, δεν μπορούμε να βασιζόμαστε ούτε και να προσβλέπουμε στην προσωπική σωτηρία. Αντίθετα, πρέπει να αγωνιούμε για τη σωτηρία του κόσμου και να παρακαλούμε προσευχόμενοι τον Θεό: "αν δεν σωθεί ο κόσμος, να μην σωθούμε ούτε κι εμείς".

Αρχιμ. Μακάριος

Πηγή: logia-tou-aera.blogspot.gr